

Моїй матері

Юрій Буряківець

Мати моя, бідна моя мати,
Скільки горя в постаті твоїй!
Знов до тебе в посивілу хату
Замість сина входить буревій.
Він заносить холод ізнадвору,
Світло гасить говором своїм.
Вийдеш ти в зажурені простори,
Де лиш вітер водить сніжний дим.
Вже зоря вечірня в небі сходить
Із моїх заметених доріг,
Хуртовина мерзлим полем бродить,
Сипле плач на схилений поріг.
Де шляхи, матусю, відшукати,
І якими син проходить твій?
Мати моя, рідна моя мати,
Теплий подих, спомин голубий!

1941